

käest, let kui teie ärrolähhete, teie ei pea mitte tähtjalt ärraminnema (§ 108).

§. 426. Moses wastas se peäle: Kui nüüd Israeli Rahwas mind ei wõtta uskuda, ja ütlewad: Jehowa ei olle ennast mitte sulle näitnud? Jehowa ütles: Kende Jummetehtede pärrast mis sa pead teggema, wõtwad nemmad sind uskuda. Moses wastas: Minna ei olle jal üks sannakas Mees, ei nüüd egga enne sedda; sest mul on kange Su ja kange Keel. Jehowa ütles: Kes on Jumimesse Suud teinud, ehk kes on sedda Keletumat, ja Kurti, ehk Nāg-giat ehk Pimmedad teinud; eks mitte minna, Jehowa? Ja nüüd minne, ja minna tahhan so Suga olla, ja sind õppetada, mis sa pead rākima.

§. 427. Moses tahtis weel seina wasto seista, ja ütles: Ma pallun Isand, lākkita Sannumed, kellega sa tahhad! Uggā Jehowa ütles: Eks olle Aaron sinno Wend?

Wend? Ma tean et temma hästi rāgib, ja wata, ta tulleb so wasto Tee peäl, ja sa pead temmale keik rākima, ja need Sannad otse temma Subho pannema, et temma neid sinno Ašsemel Rahwa wasto rāgib, nenda et temma sinnule peab Suuks ollema, ja sinna pead temmale otse Jummalaks ollema, ehk minno Tahtmissē Ismutaks.

§. 428. Ja Jummal trōdōstis Mosest, ja ütles: Minne Rahhoga Egiptusse Male, sest keik need Mehhed on ärrasurnud, kes so Hinge peäle kāsīd. Ja Moses lāks, ja jātris omma Aijale Jummalaga, ja wōrtis omma Maene Sippora (§. 419), ja omma kaks Poega, ja hakkasid minnema, nenda kui Jehowa tedda oli kāsīnud.

§. 429. Ja Mosesse Wend Aaron, kes temmast wannem olli, sai Jummalalt Kāsīso, Mosesse wasto minna Tee peäl; ja Otebi Māe jures (§. 421.), (mis sest Aijast Jum-